

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 11 februari 1921 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående tillstånd för flottningssjöförening att som säkerhet för vissa lån använda allmän flottleds egendom.

Närvarande: herrar von Sydow, Carl E. Svensson, von Koch, Frändén, Ivar Pettersson, Julin, Elof B. Andersson, Lundberg, Magnusson i Kalmar, Andersson i Knäppinge*, Karlsson i Gasabäck, Hagman, Magnusson i Skövde, Nilsson i Vibberbo, Carlsson i Solberga och Svensson i Skönsberg.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I en inom första kammaren väckt, till lagutskott hänvisad motion, nr 78, vilken behandlats av andra lagutskottet, har herr *Enhörning* hemställt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om utredning, huruvida och i vilken ordning det måtte kunna tillstädjas flottningssjöförening att som säkerhet för lån, som erfordrades för allmän flottleds nybyggande eller förbättrande, använda sig av allmän flottleds egendom, samt att därefter för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

Angående de skäl, som anförts till stöd för berörda hemställan, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

I en inom första kammaren vid 1920 års riksdag väckt motion, nr 156, hemställde herr *Enhörning* om utredning i det i nu föreliggande motion omnämnda syfte allenast med den skillnad, att i motionen till 1920 års riksdag avsågs lån för förbättrande av allmän flottled, under det att i nu förelig-

Frågans behandling vid 1920 års riksdag.

gande motion avses såväl nybyggnad av som förbättrande av dylik led. Vid 1920 års riksdag väckte samme motionär jämväl en annan motion, nr 155, däri på huvudsakligen samma skäl hemställdes, att riksdagen ville anslå ett belopp av fem miljoner kronor att uppläggas som en flottledslånefond, ur vilken lån mot ränta skulle beviljas dels för anläggande av nya flottleder och dels för utvidgande och förbättrande av redan befintliga sådana leder, eller, därest denna hemställan icke anses böra bifallas, att riksdagen ville bemyndiga riksbanksfullmäktige att i mån av provat behov bevilja flottningsföreningar förlagslån från riksbanken för allmänna flottleders utvidgande och förbättrande utan annan säkerhet än som enligt flottningslagarna tillerkännes förlagsgivare till sådan led.

Sammansatta banko- och andra lagutskottet, som vid 1920 års riksdag i ett sammanhang behandlade ifrågavarande motioner, hemställde i avgivet utlåtande i anledning av motionen nr 155, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t snarast låta verkställa utredning, huruvida och under vilka villkor genom statens försorg borde uppläggas en flottledslånefond, varur lån mot ränta kunde beviljas dels för anläggande av nya flottleder och dels för utvidgande och förbättrande av redan befintliga sådana leder. Beträffande åter motionärens hemställan i motionen nr 156 om åvägbringande av utredning och förslag rörande rätt för flottningsförening att som säkerhet för lån för allmän flottleds förbättrande använda sig av allmän flottleds egendom, hade utskottet icke kunnat godkänna de av motionären härför anförda skälen. I förut nämnda betänkande yttrade utskottet i denna fråga följande: Såsom i betänkandet framhållits vore flottledens egendom enligt lag att anse som allmän egendom, och att medgiva enskilda rätt att pantsätta allmän egendom syntes utskottet icke kunna ifrågakomma. Ett dylikt medgivande kunde komma att leda därhän, att egendomen toges i mät och försålles, och därmed bleve även flottledens bestånd äventyrat. Det syntes utskottet, att det varit av fullgiltiga skäl, som statsmakterna vid antagandet år 1919 av den nya flottningslagen stadgade förbud för flottningsförening att annat än i vissa fall pantsätta allmän flottleds egendom, och att medgivande av dylik rätt skulle uppriva en av grunderna för hela lagstiftningen. Utskottet hemställde fördenskull, att motionen nr 156 icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Vad utskottet sålunda hemställt blev av riksdagen bifallet.

Utskottet.

Utskottet finner ej anledning hava förekommit att frångå den ståndpunkt, som riksdagen på hemställan av sammansatta banko- och andra lagutskottet nästlidna år intog i föreliggande fråga. Utskottet håller visserligen

sannolikt, att, såsom motionären anför, svårigheter kunna uppstå för en flottningsförening att upplåna kapital för nybyggande eller underhåll av en flottled, men utskottet anser, att man för avhjälpande av dessa svårigheter bör anlita den utväg, som riksdagen år 1920 anvisade, nämligen uppläggande genom statens försorg av en lånefond för ändamålet, och icke den av motionären föreslagna eller att genom lagändring möjliggöra pantsättning av flottledens egendom. Utskottet finner nämligen de mot den ifrågasatta rätten att pantsätta allmän egendom förut åberopade skälen fortfarande äga giltighet. Enligt vad utskottet erfarit, är riksdagens skrivelse angående uppläggande av en flottledslånefond remitterad till domänstyrelsen för yttrande. Att i detta ärendets läge riksdagen skulle antaga motionärens förslag synes utskottet icke kunna tillrådas.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 februari 1921.

På andra lagutskottets vägnar:

HJALMAR VON SYDOW.
